

Lavrov bedyrer, det er ingen stor tragedie, hvis Rusland ekskluderes fra G8

26. marts 2014 – Fra sidelinjen af atomkonferencen i Haag sagde russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 24. marts, at han ikke kunne se »den store tragedie«, hvis Moskva skulle blive ekskluderet fra Gruppen af Otte (G8).

»Hvis vore vestlige partnere mener, at dette arrangement har udlevet sig selv, må det være sådan. Vi forsøger i det mindste ikke at holde fast ved dette arrangement, og vi ser ikke den store tragedie i, at gruppen ikke mødes«, sagde Lavrov til reportere efter individuelle samtaler med både den amerikanske udenrigsminister og Ukraines overgangs-udenrigsminister Andrij Deshchytsya.

Med hensyn til Krim sagde Lavrov, at det havde »ret til selvbestemmelse« og at Rusland havde handlet for at »beskytte de russere, der havde boet der i hundreder af år.«

»Vi stolede længe på vore vestlige partnere. Vi har en idé om værdien af vore vestlige partners løfter«, tilføjede han.

I mellemtiden mødtes Barack Obama med lederne af G7 for at planlægge nye sanktioner mod Rusland. G7 udstedte en erklæring efter krisemødet i Haag, der lød, »Vi er fortsat parat til at intensivere handlinger, inkl. koordinerede sanktioner inden for sektioner, som vil have en voksende betydningsfuld virkning på den russiske økonomi, hvis Rusland fortsat optrapper denne situation.«

NAWAPA XXI diskuteret ved Johns Hopkins Institut for Vand

Onsdag aften afholdt Johns Hopkins Skole for Avancerede Internationale Studier et arrangement om international vandsikkerhed med titlen »Vand: Det afgørende led i bæredygtig udvikling.« Tilstede ved arrangementet var Michael Kirsch, hovedforfatteren til rapporten fra 2012 NAWAPA XXI og medfølgende lovudkast til projektet. Denne NAWAPA XXI-rapport skitserede nødvendigheden, processen og fordelene af at bygge North American Water and Power Alliance (Det nordamerikanske vand- og elektricitetssamarbejde) for det 21. århundrede, som er drevet ved atomkraft, og blev fornylig afløst af den omfattende rapport, Nuclear NAWAPA XXI: Gateway to the Fusion Economy.

SAIS-præsentationen handlede om spørgsmålet om adgang til vand som en global udfordring, og en udfordring, som vil blive stadig mere vanskelig i de kommende årtier. Ifølge Marc Robert, øverste driftsleder ved Water Asset Management, vil den globale efterspørgsel på vand i år 2030 stige med 40 % over, hvad den er i dag.

Alt imens afsaltning blev diskuteret som et positivt potentiale, bedømte talerne det til at være for kostbar en investering. Den sydvestlige del [af USA] har brug for, hvad der svarer til endnu en Coloradoflod for at kunne opretholde behovet for vand og fødevarer. Coloradofloden er i øjeblikket kilden til vand for 15 % af nationens afgrøder.

Under spørgsmåls-og-svar-tiden rejste Michael Kirsch

spørgsmålet om udsigterne for opførelse af NAWAPA XXI. Han nævnte et kort, som var blevet brugt af Benjamin Zaitchik, assisterende professor ved John Hopkins' Department of Earth and Planetary Sciences, og som forudsagde, at nedbørsmængden på de nordlige breddegrader fortsat vil stige, mens tørketilstanden i syden vil forværres i de kommende årtier. Kirsch påpegede, at denne kendsgerning er endnu en grund til omgående at påbegynde opførelsen af NAWAPA XXI. De store floder i Alaska, hvis løb ville blive modificeret gennem et system af dæmninger, pumper og kanaler, kunne levere mere end tilstrækkeligt med vand til det udtørrede sydvesten. Floderne i det vestlige Alaska, Susitna, Copper, Tanana, Yukon, Taku, Stikine, Nass og Skeena har alle gennemsnitligt 40 mio. acre feet årligt (MAFY) afstrømning af ferskvand. Ved at indhente blot 5 % af denne afstrømning kunne USA have gavn af, hvad der svarer til endnu 3 Coloradofloder.

Som en yderligere tilføjelse påpegede Kirsch de miljømæssige udfordringer, som en overflod af vandressourcer mod nord repræsenterer. På grund af manglen på direkte sollys året rundt på disse breddegrader er vandet mindre produktivt. Det er i mindre grad i stand til at understøtte fotosyntesen gennem at forvandle vand til planteliv. Kirsch bemærkede, at vand, der bruges på de sydlige breddegrader, som i Californien, hvor 1/3 af USA's afgrøder dyrkes, er 5,5 gange så produktivt.

Selv om responsen fra panelet var blandet, blev spørgsmålet om en nordamerikansk alliance mellem USA, Canada og Mexico for at styre vort kontinents vandressourcer et tema i de efterfølgende spørgsmål og svar.

På tærskelen til EU-Valget: EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling« for selvmords-bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned.

The Irish Times rapporterer, at det store gennembrud kom, da de enedes om, at bail-in vil blive ligeligt gennemført – selvmord for den ene nation vil være det samme som i alle andre nationer. SRM vil have en bailout-fond på 55 milliarder euro, som bankerne angiveligt skal bidrage til over 8 år, men som i mellemtiden skal bakkes op af regeringerne, og skal bruges, sammen med bail-in (konfiskering af bankindeståender), til at gennemføre EU's plan om at lukke et betydeligt antal af de 120 største banker, gennemføre en bailout (statslig bankredningspakke) og/eller en bail-in af den dårlige gæld, og optage disse bankerotte banker i Too Big To Fail-bankerne. Dette udtrykker en formodning om, at den kommende bankkrise vil blive relativt begrænset og en-ad-gangen, snarere end det virkelige, overhængende systemiske kollaps.

Fonden vil blive konsolideret fra nationale fonde til en fællesfond i løbet af de otte år. Ifølge det hollandske

parlamentsmedlem Corienn Wortmann-Kool vil dette skabe en afviklingsproces, som behandler bankerne ens uanset størrelsen af det land, de er baseret i. »Vi ønsker, at bail-in af kreditorer og indskydere skal anvendes på samme måde over for alle banker, uanset hvilket medlemsland, disse banker befinder sig i«, sagde hun og brugte Irland som eksempel i en sammenligning med større stater som Tyskland og Frankrig.

The Irish Times rapporterer stolt: »Alt imens planen fra december ville have betydet, at en fransk eller tysk bank, f.eks., med en stor fond bag sig, ville kunne implementere en moderat bail-in, ville en irsk bank med en mindre national fond være tvunget til at gennemføre en mere dybtgående bail-in, som ville føre til højere finansielle omkostninger, sagde hun.«

Suverænitet bliver desuden bevidst undermineret: »Aftalen siger også, at EU-kommissionen, snarere end medlemslandene, vil vedtage SRM-bestyrelsens beslutninger om at afvikle banker, selv om finansministre stadig vil have ret til at intervenere i visse tilfælde. Medlemmer af EU-parlamentet har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelser til at blande sig i beslutningsprocessen, af frygt for politisk indblanding.«

Fonden vil også få ret til at optage lån, for det tilfælde, at der er nogen, der er bekymrede over den kendsgerning, at 55 milliarder euro ikke kan dække boblen, som er på 1,4 milliarder (15 nuller) dollars.

Wortmann-Kool beskrev processen som »demokratiet i funktion«.

Læs også:

Hovedartikler:

Lyndon

LaRouche:

»Værre

end

Weimar!« <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1324>

Lyndon LaRouche: »På randen af de store forandrings mulighed:

VI MÅ SØRGE FOR, AT DENNE MULIGHED BLIVER TIL VISHED«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1433>

Lyndon LaRouche: »Uden Glass-Steagall vil hele Europa gå bankerot«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1220>

Yderligere fordybelse:

Schiller Institut-Specialrapporter:

»Dodd-Frank-loven dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system«

Schiller Institut-Specialrapport, juni
2012: <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/873>

**»Hvordan verdensøkonomien blev ødelagt under Obama«, Schiller
Institut-Specialrapport, december
2013, <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1213>**

Helga Zepp-LaRouche: »De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1350>

På tærskelen til EU-Valget: EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling« for selvmords- bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned.

The Irish Times rapporterer, at det store gennembrud kom, da de enedes om, at bail-in vil blive ligeligt gennemført – selvmord for den ene nation vil være det samme som i alle andre nationer. SRM vil have en bailout-fond på 55 milliarder euro, som bankerne angiveligt skal bidrage til over 8 år, men som i mellemtiden skal bakkes op af regeringerne, og skal bruges, sammen med bail-in (konfiskering af bankindeståender), til at gennemføre EU's plan om at lukke et betydeligt antal af de 120 største banker, gennemføre en bailout (statslig bankredningspakke) og/eller en bail-in af den dårlige gæld, og optage disse bankerotte banker i Too Big To Fail-bankerne. Dette udtrykker en formodning om, at den kommende bankkrise vil blive relativt begrænset og en-ad-gangen, snarere end det virkelige, overhængende systemiske kollaps.

Fonden vil blive konsolideret fra nationale fonde til en fællesfond i løbet af de otte år. Ifølge det hollandske parlamentsmedlem Corienn Wortmann-Kool vil dette skabe en afviklingsproces, som behandler bankerne ens uanset størrelsen af det land, de er baseret i. »Vi ønsker, at bail-in af kreditorer og indskydere skal anvendes på samme måde over for alle banker, uanset hvilket medlemsland, disse banker befinder sig i«, sagde hun og brugte Irland som eksempel i en sammenligning med større stater som Tyskland og Frankrig.

The Irish Times rapporterer stolt: »Alt imens planen fra december ville have betydet, at en fransk eller tysk bank, f.eks., med en stor fond bag sig, ville kunne implementere en moderat bail-in, ville en irsk bank med en mindre national fond være tvunget til at gennemføre en mere dybtgående bail-in, som ville føre til højere finansielle omkostninger, sagde hun.«

Suveræniteten bliver desuden bevidst undermineret: »Aftalen siger også, at EU-kommissionen, snarere end medlemslandene, vil vedtage SRM-bestyrelsens beslutninger om at afvikle banker, selv om finansministre stadig vil have ret til at intervenere i visse tilfælde. Medlemmer af EU-parlamentet har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelser til at blande sig i beslutningsprocessen, af frygt for politisk indblanding.«

Fonden vil også få ret til at optage lån, for det tilfælde, at der er nogen, der er bekymrede over den kendsgerning, at 55 milliarder euro ikke kan dække boblen, som er på 1,4 milliarder (15 nuller) dollars.

Wortmann-Kool beskrev processen som »demokratiet i funktion«.

(Glass-Steagall; Økonomisk kollaps)

Læs også:

Hovedartikler:

Lyndon LaRouche:

»Værre end Weimar!«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1324>

Lyndon LaRouche:

»På randen af de store forandrings mulighed:

VI MÅ SØRGE FOR, AT DENNE MULIGHED BLIVER TIL VISHED«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1433>

Lyndon LaRouche:

»Uden Glass-Steagall vil hele Europa gå bankerot«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1220>

Yderligere fordybelse:

Schiller Institut-Specialrapporter:

»Dodd-Frank-loven dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale bail-in-system«

Schiller Institut-Specialrapport, juni 2012:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/873>

»Hvordan verdensøkonomien blev ødelagt under Obama«

Schiller Institut-Specialrapport, december 2013

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1213>

Helga Zepp-LaRouche:

»De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring«

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1350>

Beijing Review interviewer Zepp-LaRouche om det Nye Silkevejsprojekt

21. marts 2014 – Beijing Review, det prestigøse kinesisk-engelsksprogede magasin, viste den 17. marts et tre minutter langt videoklip på deres hjemmeside fra et længere interview, de havde gennemført med Helga Zepp-LaRouche i Beijing den 20. februar. I klippet understreger Zepp-LaRouche den epokegørende betydning af præsident Xi Jinpings forslag om skabelsen af et økonomisk Silkevejsbælte. Hun forklarer, at forslaget er vigtigt, fordi det fører Centralasiens nationer ind i verdensøkonomiens hovedstrømning og hæver levestandarden for Eurasiens folkeslag.

Hvad der imidlertid er endnu vigtigere, bemærker hun, er, at dette ville promovere og blive inkorporeret i en større Landbro, som ville føre alle folkeslagene på adskillige kontinenter sammen i en global, økonomisk udviklingsproces. Hvis vi kan overvinde den aktuelle krigsfare, sagde Zepp-LaRouche, ville et sådant projekt åbne op for en ny civilisationsepoke for menneskeheden. »Vi må ændre det nuværende paradigme. Vi må ophøre med al geopolitisk tænkning og fokusere på menneskehedens fælles mål«, sagde hun.

Beijing Reviews webside havde også et svar fra Zepp-LaRouche mht. de aktuelle kinesisk-japanske spændinger. Zepp-LaRouche sagde, at Shinzō Abe-regerings aktuelle politik ikke ville have været provokerende uden opbakning fra USA og bemærkede ligeledes, at USA's overreaktion på den tidligere proklamerede, kinesiske Luftforsvars-Identifikationszone, som mange lande har etableret, også gjorde folk opmærksom på, hvor tæt vi er på krig.

(Verdenslandbroen)

Læs også:

Gå ind på kategorien Verdenslandbroen og læs vore artikler om Kinas Ny Silkevejsprojekt, samt rapport om Helga Zepp-Larouches nylige foredragsrejse til Kina:

**Ruslands Kanal 1 præsenterer
indslag med EIR's Jeff**

Steinberg om finanssammenbruddet bag krisen i Ukraine

16. marts 2014 (LPAC) – Et ti minutters indslag på den russiske Kanal 1's Vremya Nedeli ugentlige nyhedsprogram søndag aften, som omhandlede reaktioner fra hele verden på situationen i Ukraine/Krim, afsluttede deres rapport med følgende kommentarer fra EIR's Jeff Steinberg (oversat fra russisk tilbage til engelsk):

Jeff Steinberg[1]: »Præsident Obama er fuldstændig under kontrol af Wall Street-bankiererne, så vel som af europæisk, især britisk, storkapital. Banksystemet i Vesteuropa og USA er håbløst bankerot. De har brug for nye områder, som de kan udplyndre. Og hvis man læser den Associeringsaftale, som EU ville påtvinge Ukraine, og som Janukovitj nægtede at underskrive, vil man se, at dette dokument ville have slået dørene op for Vesten til at udplyndre Ukraine.

Men det er et endnu vigtigere mål at få adgang til Eurasiens rigdom. Og hvis det betyder at indlede en åben konflikt, så vil det ikke standse de folk, der kontrollerer Obama. De ønsker at understøtte den vestlige finansverdens sæbeboble. Og Obama går deres ærinder. Dette er ikke i USA's interesse, men det er, hvad Wall Street og London har brug for.«

Herefter sluttede indlægget med de to følgende sætninger: »Den 21. marts vil dørene til udplyndringen af Ukraine måske blive slået op. Arseni Jatsenjuk har erklæret, at, på denne dag vil den politiske del af Associeringsaftalen med EU blive underskrevet.«

Hele det ti minutter lange indslag kan ses på:

<http://www.1tv.ru/news/economic/254248>

Med Jeff Steinberg, der begynder 8:52 (rbd)

---

[1] Jeffrey Steinberg er mangeårig medarbejder i LaRouche-bevægelsen i USA, og en af redaktørerne på *EIR, Executive Intelligence Review*

Island siger nej til EU, men ja til Kina

EAP Sverige, 23. februar 2014 – Et yderligere tegn på det synkende EU-skib er, at begge de islandske regeringspartier den 22. februar besluttede sig for at trække Islands ansøgning om EU-medlemskab tilbage, og dermed endegyldigt afbryde de fastfrosne forhandlinger med EU. Island gør det desuden umiddelbart efter, at man har indgået en historisk frihandelsaftale med Kina; mere herom senere.

EU-medlemsskabet har været en del af politikken med atter at stille landet under det internationale finanssystems kontrol, siden Island, under sin finanskrise i 2008, udfordrede hele den internationale finansordning ved at nægte at betale de udenlandske bankers fordringer til de krakkede islandske

banker. Den enorme, økonomiske krigsførelse for atter at tvinge landet i knæ under det internationale finansdiktatur, som Island blev udsat for, omfattede:

- Alle islændinge blev stemplet som terrorister i 2008 af Storbritannien, for at antiterrorlove skulle kunne tages i anvendelse for at beslaglægge de islandske bankers indeståender der.

- Lange forhandlinger for at tvinge Island til at betale de britiske og hollandske kreditorers tab (til trods for, at de islandske datterbankselskaber der har været en del af det lokale banksystem) bruges til at blokere store islandske indeståender og muligheder for at tage vare på internationale finanstransaktioner.

- Gennem afpresning, anført af den svenske regering i forbindelse med det nordiske nødlån, blev Island tvunget til at underkaste sig Den internationale Valutafonds skadelige betingelser i fire år.

- En ansøgning om medlemskab i EU var tidligt med som et krav i finanssystemets kriseløsning for Island. Men sidste år besluttede Bankunionens system for krisehåndtering, at, selv for ikke-eurolande, EU fuldstændigt skulle kunne overtage kontrollen af krisehåndteringen af islandske banker, og dermed bestemme ejerskabet for både banker og deres erhvervskunder. Desuden skulle bankerne, ligesom på Cypern, gennem den såkaldte bail-in (konfiskering af bankindeståender) kunne inddrage virksomheders bankindeståender over 100.000 euro for, i tilfælde af krise, at dække bankernes spekulationstab.

Island ansøgte i 2010 om medlemskab i EU. Den nye regering, som tiltrådte efter valget i april sidste år, består af de to EU-skeptiske regeringspartier, Fremskridtspartiet og Selvstændighedspartiet. De besluttede at lægge EU-forhandlingerne på is straks efter regeringens tiltrædelse.

Fredag den 21. februar i år trådte begge regeringspartiers Alltingsgrupper sammen, hver for sig, og besluttede at gå ind for en tilbagetrækning af nationens ansøgning om medlemskab af EU. Dermed bliver den lovede folkeafstemning, der skulle dreje sig om, hvorvidt forhandlingerne skulle genoptages, heller ikke til noget. Det er vigtigt, at spørgsmålet om EU-medlemskab er ryddet af vejen, eftersom spørgsmålet om bankopdeling netop er under behandling i Alltinget. EU's Bankunion blokerer alle medlemslandes mulighed for at indføre en bankopdeling[1]. Denne EU-politik ville være særdeles mærkbar allerede under forhandlingerne om medlemskab og gøre det umuligt for Island, gennem en bankopdeling, at beskytte sin nation mod at betale banksystemets spekulationstab.

Forslaget i Alltinget, som omhandler en bankopdeling, bliver behandlet i Udvalget for økonomi og handel, hvor der i den seneste uge har været afholdt høringer om spørgsmålet. Under høringerne vidnede de nye storbanker, som blev skabt efter finanskrisen, og som var imod en bankopdeling. Samtidig vidnede repræsentanter for små banker og en investeringsbank, som støttede en bankopdeling. Det næste skridt bliver, at udvalget anmoder regeringen om at aflægge rapport til dem om undersøgelsesresultatet vedr. de to undersøgelser om bankstabilitet, som den gamle regering satte i gang. Udvalget forventes at komme frem til et resultat om en til to måneder, når regeringens undersøgelser er blevet præsenteret. Om der så bliver en bankopdeling er altså ikke klart, eftersom regeringspartierne, efter tidligere at have støttet en sådan, er blevet udsat for kraftigt pres fra storbankerne.

I og med, at forhandlingerne om EU-medlemskab ophører, mindskes i hvert fald et kraftigt pres mod, at Island selvstændigt forsøger at beskytte sine virksomheders bankkonti, sit statsbudget og sin nation imod bankernes nye spekulationstab.

Tilbagetrækningen af Islands ansøgning om EU-medlemsskab sker umiddelbart efter, at Alltinget den 5. februar endegyldigt

vedtog den store frihandelsaftale med Kina. Med tanke herpå må de to beslutninger ses som en del af den internationale, ændrede orientering i retning af samarbejde med vækstlandene omkring Stillehavsområdet i stedet for med den synkende, transatlantiske blok.

Handelsattaché på Kinas ambassade i Reykjavik Xie Guoxiang sagde samme dag, at aftalen mellem Island og Kina var en »milepæl« i landenes indbyrdes relationer. Hvordan forholdet er mellem de to aftaler demonstreres derigennem, at netop disse forhandlinger om en frihandelsaftale, som indledtes i 2006, blev afbrudt, da Island i 2009 forsøgte at blive medlem af EU. De blev dog genoptaget i 2012, og efter seks forhandlingsrunder underskrev Islands tidligere statsminister Johanna Sigurdadottir aftalen under et officielt besøg i Kina i april måned sidste år.

Efter alle stridighederne om banksystemet, med nyvalg og folkeafstemninger, er Island nok meget mere forenet, og dermed bedre rustet, end Ukraine, til at ride den nye storm af, som disse beslutninger vil vække hos Det britiske Imperium og dets regimeskiftapparat.

**Grækenlands fascistiske
sundhedsminister:**

**»Cancer er kun en
overhængende helbredsrisiko i**

terminalfasen«

28. februar 2014 – Grækenlands fascistiske sundhedsminister, Adonis Georgiades, demonstrerede den totale afstumpethed i Trojkaens (EU-kommissionen, ECB, IMF) folkemorderiske mål i en artikel den 22. februar i *Washington Post*, en artikel, som visse ukrainere burde læse. Cancerpatienten Nikos Solomos, 60, som avisen har interviewet, og som ikke har nogen sundhedsforsikring og ikke har råd til en livsreddende operation, efter han blev tvunget til at sælge ud af landbrugsredskaber og ejendom for at dække en allerede oparbejdet lægeregning på 50.000 euro, er blevet nægtet adgang til en nødfond for at få operationsomkostningerne dækket. Med den samme logik som sin oligarki-spytslikkende fælle Obama samtykkede den græske sundhedsminister Georgiadis over for *the Post* i, at der findes en særlig fond for akutte tilfælde til patienter, der ikke er forsikrede, men, sagde han »sygdomme som cancer anses ikke for akutte tilfælde, med mindre man er i terminalfasen.«

Artiklen beskriver, hvordan cancerpatienter, der ikke er forsikrede, overlades til selv at betale for deres livsreddende behandling, efter de har mistet den sociale sundhedsforsikring som følge af langvarig arbejdsløshed. Den rapporterer, at sundhedsbudgettet er blevet skåret ned med 25 % siden 2009, alt imens antallet af ikke-forsikrede personer er steget fra 500.000 i 2008 til mindst 2,3 mio. (Grækenlands totale befolkningstal er på 11,28 mio., 2012 -red.). Georgiades' bemærkninger ses af mange observatører som en bekræftelse på et synspunkt, som kom til udtryk i en artikel dagen før i *The Lancet*, nemlig, at den græske regering og Trojkaen befinder sig i en tilstand af »fornægtelse« mht. skalaen af de vanskeligheder, som påføres folk af Athens uhørte nedskæringer i udgifter til sundhedsvæsenet.

Solomos, som fornylig fik at vide, at hans cancer havde spredt sig til leveren, har akut behov for 12.000 euro til

operationen, men »Vi har simpelt hen ikke pengene«, fortalte han *Washington Post*.

Den 25. februar sagde Metropolitan Community Clinic, et frivilligt initiativ inden for sundhedsområdet med base i Athen, som har ydet gratis behandling til tusinder af ikke-forsikrede mennesker, som ellers er udelukket fra gratis, statslige sundhedsydelser, at artiklen i *Washington Post* og andre rapporter »forstyrrede sindsroen hos regeringen og de store, græske medier, som simpelt hen har 'begravet' den virkelige situation i det nationale sundhedsvæsen. Sidste juli advarede centeret om, at sundhedsministeriets 'inhumane politik' overlod 'mennesker uden forsikring til hjælpeløst at dø, fordi de ikke har penge til at betale for behandling og/eller til medicinudgifterne.'«

En indikation i samme retning er rapporterne om, at fordi regeringen ikke har bestilt tilstrækkelige mængder af influenzavaccinationer til sæsonen 2013/2014, dør der to til tre mennesker hver dag af sygdommen. Dødstallet er nu oppe på 64.

Alt imens *the Post* siger, at Grækenland er det mest ekstreme tilfælde, så har andre lande, som er under tommelen af et bailout-regime (statslige bankredninger) som Trojkaens, også skåret voldsomt ned på deres sundhedsomkostninger. I Spaniens tilfælde er gratis sundhedsydelser til illegale immigranter blevet suspenderet, og pensionister er tvunget til at betale ekstra for deres receptpligtige medicin. Madrid har skåret ned på hjælpen til psykisk syge og taget initiativ til at forhøje egenbetalingen for medicin, proteser og visse akutte ydelser. Irland har skåret ned på de statslige støtteordninger til de handikappede, og nye nedskæringsrunder i år vil fjerne nogle medikamenter fra listen over medicin, der dækkes af den offentlige sygesikring.

(Gå med i EU – den europæiske bedemandsforretning(undertaker) – red.)

Læs vore øvrige rapporter om de rædselsvækkende forhold i de hårdest ramte lande, som bliver udplyndret, med befolkningens liv og helbred som indsats, for at betale for det totalt fordærvede, bankerotte og rovgriske, 'universelle' kasinobanksystems spekulationstab, som absolut intet yder til staternes og befolkningernes normale opretholdelse og investeringer i fremtidig infrastruktur og erhvervsliv, som først og fremmest skal sikre den nuværende generation arbejde (ungdomsarbejdsløsheden er kolossal), så folk ikke i praksis bliver 'subsistensløse', de syge kun venter på døden, selvmordsraten stiger uhørt, familierne ikke har råd til at begrave deres døde, og spædbørns- og småbørnsdødeligheden stiger voldsomt, bl.a. som følge af – hold fast her – underernæring, i Europa! Hvilken fremtid tror man, sådanne samfund har? Du kan finde vore artikler under kategorien Sundhed og Sociale Forhold. Læs, og gys. [astj]

Og løsningen på disse rædsler kan du finde under vores udstrakte dækning af kampen i USA og over hele Europa for genindførelse af Glass/Steagall-loven fra 1933 (Franklin D. Roosevelts bankopdelingslov, som trak USA ud af den dybe depression og (sammen med et kreditsystem til investering i fysisk økonomi, og dermed jobs til de vitterligt totalt forarmede amerikanere) gjorde det til verdens rigeste land, da Anden Verdenskrig slog til. Læs det danske Schiller Instituts trepunktsprogram for en genrejsning af den danske økonomi. Få din familie og venner til også at læse det. Eller ring til os og få materiale tilsendt direkte til uddeling i din by: 35 43 00 33 – 35 43 00 17

Halligan: Ukraine er en 'økonomisk krudttønde'; kunne være gnisten til en 'systemisk nedsmeltning'

25. feb. 2015 – Ukraine, som er ved at vakle under et politisk kup, har også hastigt kurs mod et finansielt kollaps – og et sådant kollaps kunne igangsætte en finansiell nedsmeltning i Rusland, andre fremvoksende økonomier i Central- og Østeuropa og, naturligvis, Vesten som helhed, som Liam Halligan skrev i en kommentar, der blev offentliggjort i *The Telegraph* den 22. februar. En sådan »ulykke kunne ikke alene være gnisten til nye vanskeligheder og endnu mere vold i selve Ukraine. Der er voksende frygt for, at dette land også kunne fungere som en økonomisk krudttønde og forårsage en systemisk nedsmeltning af nabolandet Rusland, de fremvoksende markeder mere generelt og muligvis endda Vesten.« Hvis det nuværende kollaps fortsætter, kunne Ukraine stå over for både bankerot og statsgældskrise, skrev Halligan.

Dette på trods af Ukraines store rigdomme – en landbrugskapacitet i verdensklasse, stål- og anden industri, en højt uddannet befolkning med »enorm matematisk og videnskabelig forståelse.« På grund af virkningerne af verdenskrisen i Rusland og Europa og et 50 % 's prisfald på stål som følge af den (relative) afmatning i Kina, var den ukrainske økonomi holdt op med at vokse i 2013. Ukraines totale udenlandsgæld nåede sit højeste punkt nogen sinde med 137.722 mia. dollars, omkring 80 % af det nationale BNP, iflg. Ukraines Nationalbank, en stigning fra 23.811 mia. dollars i 2003. Statsgælden er på 27.280 mia. dollars. Et skøn over den snarligt forfaldne udlandsgæld ligger mellem 40 mia. dollars til 60 mia. dollars, omkring en tredjedel af det nationale BNP.

Samtidig er hryvnia, valutaen – ligesom den russiske og mange andre nationers valuta i området – under hårdt pres, og reserverne af udenlandsk valuta i centralbanken falder hastigt. Centralbanken rapporterede, at reserverne af udenlandsk valuta faldt til 17.805 mia. dollars pr. 31. januar, det laveste niveau siden 2006, og et fald fra 20.416 mia. dollars i slutningen af december. Faldet skyldtes tilbagebetaling af gæld for 1,1 mia. dollars, inklusive 650 mio. dollars til Den internationale Valutafond, så vel som indgreb fra centralbanken til et beløb af 1,7 mia. dollars på interbank-markedet i et forsøg på at støtte hryvnia'en, som har tabt ca. 4 % i værdi siden 2004.

Wall Streets Fitch og Standard & Poor's agenturer forøgede yderligere presset i slutningen af sidste weekend ved at advare om en mulig statsgældskrise og ved at nedgradere den ukrainske statsgæld fra B til niveauet for førstatsgældskrise, CCC, hvilket er lavere end det græske niveau.

I december måned havde Rusland indvilget i at bruge 15 mia. dollars til opkøb af nye, ukrainske statsobligationer hen over de næste to år, og købte også for de første 3 mia. dollars ukrainske statsobligationer i januar. Rusland har imidlertid standset købet af eurobonds for 2 mia. dollars i denne måned, sagde [den russiske] finansminister Anton Siluanov i går i Sydney, Australien, ved G20-mødet, rapporterer Itar-Tass. Rusland vil træffe beslutning om udbetaling af endnu en portion efter, at Ukraine danner en ny regering. Siluanov sagde til reportere: »Vi diskuterede faktisk opkøbet af Ukraines 2 mia.-eurobonds i sidste uge. Eftersom den politiske situation har ændret sig voldsomt, bør vi forstå, hvilken regering, vi skal samarbejde med [sic], og derfor har vi til hensigt at vente, indtil en ny regering er dannet, og vi ser, hvad dens politik er. Først da vil vi træffe en beslutning«, sagde han.

Siluanov erklærede også tidligere på måneden, at Ukraine har en udestående gæld for gas på 2,7 mia. dollars til Rusland.

»Vi har ikke knyttet portionerne [af opkøb af obligationer] til transaktioner mellem Naftogaz og Gazprom, men begge er statslige selskaber. Vi har altid været enige om, at vores (forpligtelser) mellem staterne og (de statslige) selskaber bør indfries«, sagde Siluanov.

I dag appellerede Ukraines nye finansministerium og embedsmænd fra Nationalbanken, så vel som parlamentsformanden Oleksandr Turchynov, til Polen og USA om at hjælpe med finansiel støttekredit på henved 35 mia. dollars inden for en uge eller to.

»I løbet af de seneste to dage har vi haft drøftelser og møder med ambassadører fra EU, USA, andre lande og finansielle organisationer om at yde Ukraine presserende makro-finansiel hjælp«, sagde fungerende finansminister Yuriy Kolobov i en erklæring, udstedt i dag, iflg. Russia Today. Ukraine foreslår en stor, international donorkonference med deltagelse af EU, USA, Polen og IMF, andre lande og internationale finansielle organisationer, om forlængelse af hjælp til modernisering og reformer i Ukraine, så vel som opnåelsen af en associeringsaftale mellem Ukraine og EU.

I mellemtiden sagde den amerikanske finansminister Jacob Lew, at Kiev skulle gå til IMF, iflg. *The Moscow Times*. IMF har imidlertid, som Siluanov bemærkede i Sydney, praktisk talt opbrugt sine egne ressourcer og har behov for en reform.

Tidl. fransk premierminister skriver om at 'tæmme Europas

banker' ; nævner FDR's Glass-Steagall for finansiel stabilitet

Michel Rocard, Frankrigs socialistiske premierminister 1988-1991, publicerede i dag en artikel med titlen »At tømme Europas banker«, hvor han lovpriste virkningerne af den originale Glass/Steagall-lov fra 1933 og antyder, at en sådan lovgivning behøves nu.

Rocard bemærker, at EU-kommissionens plan for en bankreform, som blev udgivet i sidste måned, er særdeles mangelfuld i forhold til de anbefalinger, som EU's Ekspertgruppe på højt niveau kom med i 2012, og som »inkluderede en uigennemtrængelig mur mellem bankers spekulative handelsafdelinger og deres handels- og kommercielle bankaktiviteter.«

Rocard fortsætter, »I 1929 udløste en krise blandt spekulative kapitalister dårligt udtænkte og overdrevne reaktioner, som førte til en dyb og langvarig depression. Mindre end fire år senere vedtog den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts nyligt valgte regering Glass/Steagall-loven, som forbød kommercielle banker at handle med værdipapirer med kundernes bankindeståender.

»Ved at forbyde investeringsbanker at have indskyderkonti, hjalp Glass-Steagall med at støtte mere end et halvt århundredes finansielle stabilitet efter Anden Verdenskrig. Dette – sammen med guld-udvekslingsstandarden, som sikrede, at kredit ikke overskred økonomiens produktive kapacitet – bidrog til at opretholde global økonomisk vækst.

»Alt forandrede sig i 1971, da den amerikanske præsident Richard Nixon ... ophævede dollarens direkte konvertibilitet til guld. Den heraf følgende vekselkurs, rente og råvareprisernes

ustabilitet eksisterer den dag i dag ...

»Eurozonens medlemslande burde aldrig mere blive udsat for sådanne omkostninger« som de har været i kølvandet af 2008-krisen.

Rocards artikel var udlagt på project-syndicate.org siden.

Græsk Tragedie: Lægejournaler viser, nedskæringspolitik er masse mord

22. februar 2014 – En ny undersøgelse, der blev publiceret i det britiske magasin The Lancet, har fundet nye beviser på, at de betingelser, der er blevet påtvunget Grækenland, har en morderisk effekt på landets befolkning, med dramatiske, negative virkninger på borgernes helbred, inklusive stigende forekomster af HIV, tuberkulose, depression og spædbørnsdødelighed.

Se: »Greece's Health Crisis: From Austerity to Denialism«, <http://download.thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140673613622916.pdf?id=baabvVl8RvwUYgZFo3Aru>

Nedskæringerne inden for sundhedsområdet og en dramatisk stigning i arbejdsløsheden har også efterladt tusinder af mennesker uden sundhedsforsikring. Da der er blevet skåret ned på programmerne til forebyggelse af AIDS, er forekomsten af HIV og tuberkulose hos narkomaner steget drastisk. Selvmord og psykiske helbredsproblemer har en tendens til at blive underrapporteret, så »dette er sandsynligvis kun toppen af isbjerget«, sagde Alexander Kentikelenis fra Cambridge

University, undersøgelsens hovedforfatter.

Undersøgelsens resultater blev hovedsageligt baseret på befolkningsundersøgelser og statistikker fra regeringen og andre kilder, inklusive EU-kommissionen. Kentikelenis sagde, at det ville tage år at måle langtidskonsekvenserne for de mennesker, der står tilbage uden regulær adgang til sundhedsydelser, især dem med kroniske tilstande som hjertelidelser. De har observeret en stigning i dødfødte børn på 21 % iflg. tal fra Den Græske Nationale Skole for Befolknings sundhed. Der har været en stigning i børnedødelighed på 43 %, af hvilken en stor del kan tilskrives fejlernæring og mangel på prænatale sundhedstjenester pga. nedskæringer på sundhedsområdet.

»Nogle gravide kvinder har ikke længere adgang til sundhedsydelser, og derfor kan komplikationerne senere i deres graviditet blive mere udtalte«, sagde han. Forskerne fandt også, at børnedødeligheden, som tidligere havde været faldende, foretog et spring opad på mere end 40 % mellem 2008 og 2010. Han sagde, at det sandsynligvis havde forbindelse med, at børnene ikke fik nok at spise og fik færre kontrolbesøg hos lægen, da familier, der er afskåret fra statslige sundhedsydelser, ikke har råd til privat behandling.

Den velgørende lægeorganisation Doctors of the World bekræftede, at den græske finanskrise har haft en ødelæggende indvirkning på sundhedstilstanden. Som svar herpå har gruppen fordoblet antallet af de programmer, de kører, siden krisens start. »Vi ser folk i tilstande, som jeg aldrig har set i mit liv«, sagde vicedirektøren for Doctors of the World, Nathalie Simmonot, idet hun refererede til patienter, som er dukket op på klinikkerne med manglende kødlunser på kroppen.

Selve Lancet-rapporten peger på, at finansieringen af sundhedsområdet er blevet så kraftigt beskåret, at Grækenland nu bruger mindre på sundhedsområdet, end alle medlemmerne af EU før 2004, (dvs. Frankrig, Tyskland osv.). For eksempel blev

budgettet for offentlige hospitaler skåret ned med 26 % mellem 2009 og 2011; i de seneste to år er det blevet skåret endnu mere ned. Budgettet til medicin blev voldsomt beskåret fra 4,7 milliarder euro i 2010 til 2,88 milliarder euro i 2012, og i 2014 beskåret ned til 2 mia. euro.

Sundhedsomkostningerne til psykiske lidelser er blevet brutalt skåret ned. Finansieringen til psykiske lidelser blev beskåret med 20 % mellem 2010 og 2011, og med yderligere 55 % mellem 2011 og 2012, til trods for et stigende antal tilfælde af psykiske lidelser af alle slags. Tilfælde af depression er steget med 250 %; selvmord steg med 45 % mellem 2007 og 2011.

Nedskæring af sprøjtning mod myg har ført til en genopblussen af malaria, som blev udryddet for 40 år siden. Og i rapporten er ikke inkluderet det forøgede dødstal for influenzasæsonen 2013-14, som har kostet flere end 50 menneskeliv, inklusive 19 alene i denne uge.

Det islandske parlaments Komité for Økonomiske Anliggender og Handel afholder høringer om bankopdeling

18. feb. 2014 – I sidste uge blev der afholdt lukkede høringer om det lovforslag, som er under diskussion i det islandske parlaments, Althingis, Komité for Økonomiske Anliggender og Handel. Ifølge et komitémedlem fra et oppositionsparti, som blev kontaktet i dag, blev der hørt vidneudsagn fra de store,

nye banker, som blev dannet efter den islandske, finansielle nedsmeltning, og som var imod en bankopdeling; og fra små banker og en investeringsbank, som var for en bankopdeling. Næste skridt bliver, at komiteen vil anmode regeringens ministre om at rapportere til dem om fremskridtene for de to regeringskomitéer om bankreformer, som den gamle regering havde kommissioneret, mht. forslag til bankstabilitet, som kunne inkludere sådan noget som f.eks. EU's Liikanen-forslag til en form for opdeling af insolvente banker.

Komitémedlemmet forventede en afstemning i komitéen om 1-2 måneder, idet komitéen sandsynligvis vil vente, indtil de to regeringskomitéers undersøgelser fremlægges, men han er ikke optimistisk mht. udfaldet, eftersom den nye regering ikke fremmer forslaget.

Specialrapport: Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en

Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af Folketinget.

Download (PDF, Unknown)

Af Leandra Bernstein, LaRouchePAC

INDHOLD:

Indledning

Angloamerikansk afvikling

* Kreditorer uden sikkerhed

Den internationale ramme er på plads

* I første række

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Noter

Links

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af

Folketinget.

Indledning

Der foregår stadig høringer i Repræsentanternes Hus og Senatet for at undersøge, hvad det egentlig var for en lov, der blev vedtaget med »Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov« (Dodd/Frank-loven) i 2010, selv, mens man stadig skriver på reglerne for lovens gennemførelse. Ifølge kilder fra LaRouchePAC og EIR på Capitol Hill er der ringe eller ingen erkendelse af den vigtigste kendsgerning i Dodd/Frank-loven. Nemlig, at lovens Kapitel II, i forbindelse med oprettelsen af en Lovformelig Likvidationsmyndighed, udstyrer FDIC (Den Statslige Indskudsgarantifond) med myndighed til at foretage en bail-in-procedure i europæisk stil. Formålsparagraffen til Dodd/Frank-loven påberåber sig »at beskytte den amerikanske skatteyder ved at gøre en ende på bail-outs« (redningspakker). Dette sker imidlertid ved hjælp af en såkaldt bail-in, et afgørende træk ved den internationalt etablerede ordning, der kaldes bankafvikling på tværs af landegrænser.

Den simpleste forklaring på bail-in er, at det er den omvendte politik af det, man gjorde generelt under Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933. Under bail-in overlever banken, det gør indskyderne ikke. Som det forklares i en IMF-undersøgelse af denne politik fra april 2012: »Hensigten med den lovformelige bail-in-myndighed er en hurtig anskaffelse af ny kapital og en omstrukturering af den kriseramte institution«.1 Hvor det drejer sig om at opløse en kriseramt, globalt aktiv, systemisk betydningsfuld, finansiel institution (G-SIFI), vil bankkreditorer, især dem hvis aktiver overstiger FDIC's garanterede beløb, blive underkastet ekspropriation. Dette er ikke en normal bankerot. Konti og aktiver inddrages og/eller konverteres til aktier af afviklingsmyndigheden. Institutionen bliver forhindret i at gå bankerot. Værdien af værdipapirer bliver ikke nedskrevet

gennem salg på det fri marked. Og dette gøres for at garantere finansinstitutionens fortsatte funktion og finanssystemets »stabilitet«.

Idet den primært bruger bail-in-ordningens administratorers lovtekster, kontrakter og sprog, tilvejebringer denne rapport den dokumentation, der viser, at USA underkastes et internationalt syndikats overlagte plan om oprettelse af love og traktater, der både er i modstrid med USA's interesser og Den amerikanske Forfatnings ånd og lov. Dodd/Frank-loven, som den i øjeblikket står skrevet, har ingen klare forholdsregler til forebyggelse af den generelle effekt, som de økonomiske massetab vil have på målgruppen, de amerikanske borgere. Sådanne tab over hele spektret af økonomisk aktivitet ville uvægerligt føre til en brat stigning i nationens dødsrate som en direkte konsekvens af vedtagelsen af denne lov. Hvis denne lov ikke annulleres, vil resultatet af dens vedtagelse blive en masseødelæggelse af amerikanske borgere gennem økonomien. Den kendsgerning, at dette ikke er blevet åbent forklaret, undtagen i den følgende rapport, er ikke en styrkelse af deres argumenter, som undlader at annullere denne lov.

Før denne lov tages i brug som følge af en ud af mangfoldige finanskriser, der blot venter på at komme, må Dodd/Frank-loven tilsidesættes gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Dodd/Frank-loven må omgående annulleres ved at blive tilbagekaldt og ved den samtidige vedtagelse af Glass/Steagall-loven i form af udkast til lovforslag i Senatet 985 og i Repræsentanternes Hus 129.

Angloamerikansk resolution

Den vedtagne Dodd/Frank-lov fyldte 848 sider og indeholdt 383.013 ord. Ifølge det finansielle advokatfirma Davis Polk er der pr. juli 2012 tilføjet yderligere 8.843 sider med regler, hvilket kun repræsenterer 30 % af de regler, der skal skrives.

Lovens endelige længde vurderes at ville fylde 30.000 sider.² Det kan tilføjes, at de seks største banker i USA brugte 29,4 mio. dollar på lobbyvirksomhed i Kongressen i 2010, hvor de oversvømmede Capitol Hill med ca. 3.000 lobbyister – i forholdet 5 lobbyister til 1 kongresmedlem.³ Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov er i øjeblikket den længste lov, der nogen sinde er blevet vedtaget af den amerikanske regering.⁴ Det argument er blevet fremført, at selve lovens længde havde til hensigt at intimidere kongresmedlemmerne. Der har været ytringer fremme i offentligheden om, at kun ganske få kongresmedlemmer i det hele taget har læst lovforslaget, men blev kujoneret til at stemme for det udelukkende på basis af partiloyalitet under den første embedsperiode af en præsident Obama, der opretholdt partidisciplinen med et hvilket som helst middel, som han rådede over.⁵ Ved første afstemning i Huset stemte ikke en eneste republikaner for lovforslaget. Ved den endelige afstemning med stemmerne 237-192, sluttede 3 republikanere sig til ja-holdet, og der var kun 19 demokrater, der stemte imod. Ved den endelige afstemning i Senatet sluttede 3 republikanere og de to uafhængige sig til 55 demokrater for at vedtage lovforslaget, som præsident Obama dernæst den 21. juli, 2010 underskrev, hvorefter loven var gyldig.

Der er blevet afsløret mere om Dodd/Frank-lovens implikationer, men først efter dens vedtagelse. Der har været en utilstrækkelig respons fra medlemmer af den amerikanske regering, som formodentlig stemte for loven eller undlod at nedstemme den. Selv efter, at man har været vidne til nedfaldet efter den europæiske krise, der er dukket op igen, er meget lidt blevet gjort. Til Kongressens rus-medlemmer er der tillige en ny bølge af finansielle interesser, der sænker sig over Capitol Hill for at udse sig de bedste kandidater til at modtage kampagnebidrag, alt eftersom veteranmedlemmerne bøjer sig og vedtager love, der i bogstavelig forstand er skrevet af de finansielle institutioner.⁶

Kongressens korrupsionspraksis er imidlertid lige så gammel som institutionen selv. Men det, der blev gjort, og som nu kan vedtages som lov under de nye myndigheder, som oprettes under Dodd/Frank-lovens Kapitel II, er i en klasse for sig.

Den 10. december, 2012 blev et fælles strategidokument udarbejdet af Bank of England (BOE) og Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC, Den Statslige Indskudsgarantifond), med titlen Afviklingen af globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner.⁷ Dokumentet sammenligner den ordning for afvikling, der etableres i Kapitel II's Orderly Liquidation Authority, OLA (Lovformelig Likvidationsmyndighed), med Prudent Regulation Authority, PRA (Myndighed til klog og forstandig regulering), en lignende myndighed til afvikling i Storbritannien. Systemet i Storbritannien blev etableret den 1. april, 2013 i kølvandet på nedlæggelsen af Financial Services Authority. Med start i juni måned vil direktør for Bank of Canada og tidligere chef for Financial Stability Board, Mark Carney, føre opsyn med PRA, når han bliver chef for Bank of England.⁸

I ledelsens sammenfatning af den fælles rapport forklares det:

»Den finanskrisen, der begyndte i 2007, har gjort det klart, at det er vigtigt med en lovformelig afviklingsproces for globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (G-SIFI'er). ... Disse strategier er blevet udtænkt til at muliggøre afviklingen af store og komplekse firmaer på tværs af landegrænserne, uden at den finansielle stabilitet trues, og uden risiko for de offentlige midler... «

I USA er strategien blevet udviklet i sammenhæng med de magtbeføjelser, som gives af Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov af 2010. En sådan strategi ville anbringe en enkelt konkursbestyrer som øverste myndighed i et holdingselskab, overdrage tabene til holdingselskabets aktionærer og kreditorer uden sikkerhed og overføre sunde, fungerende bidrag til en ny, solvent enhed eller enheder.⁹

Forud for sin afvikling har en finansiel enhed ret til at indgive en begæring til USA's Distriktsdomstol i Columbia, hvis man mener, at beslutningen om at skride til afvikling er fejlagtig eller tilfældig. Men under rettergangen tages en sådan beslutning »på et strengt fortroligt grundlag og uden nogen forudgående offentlig afsløring... « Det vil sige, at intet afsløres til de kreditorer, der ikke er sikrede, eller til andre berørte parter. Ifølge denne lov kan for tidlig eller »uforsvarlig« afsløring resultere i bøder på op til 250.000 dollar og fængsel i op til 5 år, eller begge dele. (Kapitel II, sektion 202, 1, A,) Hvis en kreditor desuden gør indsigelse mod afvikling, har han en begrænset tidsfrist til at indgive en begæring om oprejsning. Hvis f. eks. en delstatsregering, som har investeret sine offentlige ansattes pensionsmidler i den kriseramte institution, gør indsigelse mod vilkårene eller udløsningen af en afviklingsprocedure og ønsker at undtage sine midler fra at være en del af institutionens bail-in, så har den 24 timer til at indgive en begæring til domstolene. I juni 2012 blev der til USA's Distriktsdomstol i Columbia-distriktet indgivet et officielt sagsanlæg, som rejste tvivl om Dodd/Frank-lovens forfatningsgyldighed på flere punkter, inklusive den manglende mulighed for at føre en behørig retssag.¹⁰

Uddrag af Introduktionen, Lovmæssige rammer for strategiens gennemførelse:

Dodd/Frank-lovens Kapitel I forudsætter, at hver af G-SIFI'erne, til FDIC og Federal Reserve, periodisk overgiver en plan for afvikling, der skal omhandle selskabets plan for sin hurtige og lovformelige afvikling under USA's Regler for Konkurs ...¹¹

Dodd/Frank-lovens Kapitel II giver FDIC nye magtbeføjelser til at opløse SIFI'er gennem oprettelsen af den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA). Under OLA kan FDIC udnævnes til konkursbestyrer af ethvert amerikansk finansselskab, der lever op til specifikke kriterier, inklusive at være i mora eller

være i fare for at komme i mora, og hvis afvikling under USA's Regler for Konkurs (eller en anden relevant insolvensproces) sandsynligvis ville skabe systemisk ustabilitet.¹²

Kapitel II forudsætter, at de tab, som et finansielt selskab, der er placeret under konkursbehandling, lider, ikke bæres af skatteyderne, men af indehaverne af almindelige aktier og præferenceaktier, indehavere af gæld og andre kreditorer uden sikkerhed, og at den ledelse, der er ansvarlig for finansselskabets tilstand, udskiftes. Når FDIC først er udnævnt til konkursbestyrer for et konkursramt finansselskab, vil den blive påbudt at gennemføre en afvikling af selskabet på en sådan måde, at risikoen for den finansielle stabilitet nedsættes og moralske farer minimeres. Omkostninger, der bæres af USA's myndigheder i forbindelse med institutionens afvikling, og som ikke betales ud af udbyttet af afviklingen, vil blive opkrævet fra erhvervslivet.

Ovenstående erklæring forudsætter, at omkostningerne i forbindelse med afviklingen vil blive dækket af de kreditorer, der er fastsat til at bære tabene, såvel som af en Lovformelig Likvidationsfond, der skal bære de administrative omkostninger i forbindelse med afvikling. Yderligere foreslås det, at de kreditorer, hvis fordringer ikke likvideres, konverteres til at blive aktieindehavere, og at gælden bliver til aktiekapital, der holder værdien af den opløste institution oppe. Det, der normalt sker ved en bankerot, udmåling af kreditorernes fordringer efter en prioritering, forekommer ikke. Eller snarere, likvideringen af firmaet forekommer ikke; det holdes i funktion og er på denne måde blevet indløst (bailed-in) af sine kreditorer.

En afgørende afklaring af, hvad en bankkreditor er, blev foretaget i en undersøgelse af BOE-FDIC-dokumentet af formanden for Public Banking Institute, Ellen Brown, den 28. marts, 2013. I sin forklaring om, hvorfor bail-in-konfiskeringen af 40 % af indskud uden sikkerhed i Cypern ikke var et engangsforetagende, kommer hun med følgende afklaring:

»Selv om kun få indskydere er klar over det, så er bankerne de legale ejere af indskyderens midler, så snart de indsættes i banken. Vore penge bliver til bankens penge, og vi bliver til kreditorer uden sikkerhed, der er indehavere af gældsbreve eller vekslers. ... Under FDIC-BOE-planen konverteres vore gældsbreve til »stamaktier i banken« ... Med lidt held kan vi måske sælge aktierne til en anden, men hvornår og til hvilken pris?«¹³

Som det vil fremgå af det følgende afsnit, så kan enhver form for kreditor med penge i banken, fra 1 dollar til 250.000 dollar og alt derover, konverteres fra at være en indskyder, der har direkte adgang til sin konto, og til at være en aktieindehaver. Ligesom med udløsningen af OLA, så kan dette helt bogstaveligt ske natten over. For at genvinde værdien af det, der tidligere formodedes at være indskyderens kontosaldo, må aktierne sælges. For eksempel: en tidligere indskyder med en bankkontosaldo på 250.000 dollar, som nu ejer det samme beløb i bankaktier, er ejer af dette beløb i aktier i en bank, der netop har undergået en større omstrukturering på tværs af landegrænser, udført af regeringen, fordi banken var overhængende kriseram. Konkursbestyreren, FDIC, afgør, hvilke værdier i banken, der skal opretholdes i den »finansielle stabilitets« interesse, og dette inkluderer utvivlsomt finansielle derivater og andre gældsinstrumenter, som, hvis de blev solgt under en lovformelig likvidationsproces, ville udløse panik. Det indlysende spørgsmål er så: Hvor meget kan indskyderen sælge sine aktier for?

Kreditorer uden sikkerhed

I henhold til Den internationale Valutafonds rapport af 24. april, 2012,¹⁴ er konvertering af bankgæld til aktier et væsentligt bail-in-element, som er inkluderet i Dodd/Frank-loven. »Bidrag til ny kapital vil komme fra konvertering af gæld og/eller udstedelse af nye stamaktier, med eliminering

eller betydelig udtynding af før-bail-in-aktionærerne. ... Det kan blive nødvendigt at tage visse forholdsregler for at reducere risikoen for en 'dødsspiral' i aktieprisen.« I Dodd/Frank-lovens sprog vil dette »sikre, at kreditorer uden garanti bærer tab.«

Denne konvertering af indskud til stamaktier har allerede været igennem et testforløb i form af de betingelser, under hvilke reorganiseringen af det konkursramte Bankia og fire andre spanske banker tidligere på året foregik. Betingelserne i et Memorandum om aftale mellem Trojkaen (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank og Den internationale Valutafond) og Spanien fra juli 2012 resulterede i, at over 1 million små indskydere blev aktionærer i Bankia, da man solgte dem »preferentes« (præferenceaktier) som erstatning for deres indskud. I kølvandet på konverteringen blev disse preferentes først nedskrevet med 30-70 %. Kort tid efter blev de konverteret til almindelige aktier, oprindeligt værdisat til 2 euro pr. aktie, som så yderligere blev devalueret til 0,1 euro pr. aktie efter omstruktureringen af Bankia i marts måned.¹⁵

Den sandsynlige nedskrivning af aktiver erklæres åbent i den fælles BOE-FDIC-rapport og indrømmes i øvrigt beredvilligt. I kølvandet på udløsningen af Dodd-Franks Kapitel II-myndighed og FDIC's overtagelse af konkursbehandlerstatus i toppen af et GSIFI-formynderholdingselskab, vil aktiver blive overført til at udgøre ny kapital i formynderselskabet, i deres oprindelige eller andre former, og nedskrevet.

For at skaffe kapital til den nye, virksomme enhed ... – en eller flere nye, private enheder ... – regner FDIC med, at man bliver nødt til at anvende underordnet gæld eller endda overordnede gældsfordringer, der ikke er sikrede, som umiddelbar kilde til kapital. De oprindelige kreditorer kan således forvente, at deres fordringer vil blive nedskrevet for at reflektere tab i formynderselskabets konkursbehandling, som aktionærerne ikke kan dække...

Dette er ikke blot at barbære obligationsejere, kreditorer og andre, men en garanti for, at de, der har investeret i institutionen og har penge stående i indskudsafdelingen (i betydningen indskydere), vil blive gjort ansvarlige for, at institutionen fortsat kan være virksom. Indskydere, såvel som kreditorer, bliver finansielt ansvarlige for at holde institutionen åben og virksom, i stedet for at lade den gå konkurs, som tilfældet ville være for en ikke-GSIFI-institution. På denne måde forudsættes det, at afdelingerne for henholdsvis indskud og investeringer i lige grad bliver mål for bail-in. Økonomen Nouriel Roubini skriver i en online-briefing, Bankafviklingsordninger: Under den eksisterende lovgivning har FDIC magtbeføjelse til at påtvinge de kreditorer, der ikke er sikrede, tab, i processen med at afvikle bankerotte banker. For eksempel afviklede FDIC Washington Mutual under least-cost-(mindste tabs)-afviklingsmetoden i 2008 og påtvang kreditorer uden sikkerhed og kreditorer uden for garantiordningen (indskud over 100.000 dollar) alvorlige tab. Den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA), som er oprettet under Dodd/Frank-loven, udvider yderligere FDIC's afviklingsmyndighed. Ud fra visse kriterier har FDIC nu også beføjelse til at håndplukke, hvilke aktiver og passiver (forpligtelser), der skal overføres til tredjepart, og til at behandle kreditorer i en ligestillet position forskelligt, dvs.: favorisere kortfristede kreditorer frem for langfristede kreditorer, eller favorisere virksomme kreditorer frem for långivere og obligationsindehavere.¹⁶

Den internationale ramme er på plads

Den vigtigste problematik, som udarbejdelsen og vedtagelsen af Dodd/Frank-loven behandler, var afvikling på tværs af landegrænser af de såkaldte globale, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (også kaldet GSIB'er eller globale, systemisk betydningsfulde banker i udlandet). Dette nødvendiggør selvfølgelig samarbejde med

andre nationer. Særlige forholdsregler i Dodd-Frank bemyndiger udtrykkeligt dette samarbejde med udenlandske myndigheder til at foretage afviklingen af de institutioner, hvis sammenbrud er en trussel mod den finansielle stabilitet. Som det fastsættes i Kapitel II, sektion 210, N, skal FDIC i sin egenskab af konkursbehandler af en sådan kriseramte institution » i videst muligt omfang samarbejde med de behørlige, udenlandske, finansielle myndigheder i forbindelse med den lovformelige likvidation af ethvert relevant, finansielt selskab, som har aktiver eller aktiviteter i et andet land end USA.«

I en tale i Chicago den 9. juni, 2012, gik formanden for FDIC, Martin Gruenberg, mere i detaljer omkring de strategier, der gælder for aktiviteter på tværs af landegrænser, og for hvilke Dodd-Frank opstiller regler. Han erklærede, at siden vedtagelsen af Dodd-Frank har FDIC handlet i overensstemmelse med sin nye status som afviklingsmyndighed, inklusive en stadig større koordinering af afviklinger på tværs af landegrænser med udenlandske myndigheder, især i Storbritannien, hvor »amerikanske SIFI'ers aktiviteter er koncentreret.«

Som jeg før nævnte, så vil den type selskaber, som det er nødvendigt at afvikle, sandsynligvis have betydelige, internationale aktiviteter. Dette skaber en række udfordringer ... FDIC har deltaget i Kommissionen for Finansiell Stabilitets arbejde gennem sit medlemskab af Styringsgruppen for Afviklinger, som udarbejdede Hovedtræk ved et Effektivt System til Afvikling af Finansielle Institutioner. Vi har også deltaget i Gruppen til Håndtering af Kriser på Tværs af Landegrænser og et antal tekniske værksteder, samt har haft det ene af et dobbelt formandskab i Baselkommissionens Gruppe for Bankafviklinger på Tværs af Landegrænser, siden dennes start i 2007...

Vi lavede et forsøg med et varmekort over koncentrationer, der viste, at amerikanske SIFI-aktiviteter er koncentreret i et

relativt lille antal retskredse, og i Storbritannien i særdeleshed. I samarbejde med myndighederne i Storbritannien har vi gjort betydelige fremskridt i forståelsen af, hvordan eventuelle amerikanske afviklingsstrukturer ville blive behandlet under de eksisterende, juridiske og politiske rammer i Storbritannien. Vi har foretaget dybtgående undersøgelser af de potentielle hindringer for effektive afviklinger, og samarbejder om udforskningen af metoder til at opløse dem.”¹⁷

Det er korrekt at sige, at den første inkarnation af en seriøs ordning for afvikling på tværs af landegrænser etableredes på G20-topmødet i London i april 2009, det første topmøde med deltagelse af daværende nyvalgte præsident Barack Obama. På det tidspunkt dukkede Kommissionen for Finansiell Stabilitet (Financial Stability Board, FSB) op som en enhed »med udvidet mandat til promovering af finansiell stabilitet.« Kommissionen består i øjeblikket af alle G20-medlemslandenes centrale, finansielle institutioner, en håndfuld andre nationer, internationale organisationer og internationale, standardsættende, finansielle institutioner.¹⁸

I oktober, 2011, offentliggjorde Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) et dokument, der reflekterede aftalen mellem institutionerne i FSB om effektueringen af afvikling af finansielle institutioner på tværs af landegrænser. I dette dokument kan man læse den indgående diskussion om etableringen af afviklingsmyndigheder på tværs af landegrænser inden for hver af de deltagende nationers lovgivninger. I begyndelsen af rapporten anbefales det:

Med det formål at fremme den koordinerede afvikling af selskaber, der er aktive i mange lande, bør de enkelte retskredse søge at samordne deres ordninger til afvikling gennem de lovgivningsmæssige ændringer, der er nødvendige for at inkorporere de instrumenter og magtbeføjelser, som er afstukket i disse Hovedtræk etc., i deres nationale ordninger.

Rapporten fortsætter med at opremse de forudsætninger, der er

nødvendige for en national, juridisk gyldig og aktiv myndighed til at udføre afviklingen af »enhver finansiel institution, hvis konkurs kunne få afgørende systemisk betydning.« Lighederne i det sprog, der er anvendt i Dodd-Frank og FSB-rapporten taget i betragtning, ville det være et dristigt, men lønsomt, foretagende at analysere, om det er tilfældet, at alle forudsætningerne i FSB-rapporten også udtrykkeligt er indeholdt i den amerikanske lovgivning fra 2010 (Dodd-Frank).

Det, der er af den største betydning i FSB's Hovedtræk, er den strenge understregning af koordineringen af bail-in-ordningerne over og på tværs af de nationale grænser. Rapporten reflekterer en seriøs forpligtelse til at etablere virksomme myndigheder i hver af de retskredse, hvor et formynder-holdingselskab eller dennes datterselskaber er hjemmehørende.

Følgende er et citat fra Sektion 7, Juridiske rammebetingelser for samarbejde på tværs af landegrænser:

7.1 En afviklingsmyndigheds lovformelige mandat bør give magtbeføjelser og kraftigt opmuntre myndigheden til, hvor det er muligt, at opnå en løsning i samarbejde med udenlandske myndigheder til afvikling.

7.2 Retskredsens lovgivning og regler bør ikke indeholde forholdsregler, der automatisk udløser handlinger i denne retskreds som følge af officiel intervention eller indledningen af afviklings- eller konkurssager i en anden retskreds, idet man forbeholder sig ret til skønsmæssig national handling, nødvendig for at opnå national stabilitet, i manglen på effektivt, internationalt samarbejde og udveksling af information. Hvis en afviklingsmyndighed griber til skønsmæssig, national handling, bør den tage indvirkningen på den finansielle stabilitet i andre retskredse i betragtning.

7.3 Afviklingsmyndigheden bør have beføjelser til afvikling af

lokalafdelinger af udenlandske selskaber og kapaciteten til at anvende sine magtbeføjelser til at støtte en afvikling, der foretages af en udenlandsk, national myndighed (f. eks. ved at beordre en overførsel af værdier i dens egen retskreds til en broinstitution, etableret af den udenlandske, nationale myndighed), eller, i exceptionelle tilfælde, tage forholdsregler på eget initiativ der, hvor den nationale retskreds ikke griber til handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale retskreds' finansielle stabilitet i betragtning. I tilfælde, hvor en afviklingsmyndighed, der optræder som værtsmyndighed, griber til skønsmæssig, national handling, bør den forudgående give besked herom og konsultere den udenlandske, nationale myndighed.

Som det fastsættes i 7.3 er det helt igennem tænkeligt, at en afvikling udløses af et udenlandsk bankholdingselskab, som vil gøre det nødvendigt, at udførelsen af de forskellige trin i afviklingsprocessen, inklusiv bail-in, finder sted i den pågældende banks værtsnation. For USA's vedkommende, hvis f. eks. en afviklingsproces blev udløst af en stor, britisk bank, som HSBC, Barclays, eller en europæisk bank, som Deutsche Bank, UBS osv., så ville USA, på basis af FSB-aftalerne, være forpligtet til at deltage i en afvikling.¹⁹ Under forholdsreglerne i Dodd/Frank-loven er myndighederne til udførelse af afvikling de facto allerede etableret ved lov. Stats- og regeringsoverhoveder i Gruppen af Tyve (G20) indgik aftale om denne koordinerede ordning, idet man udarbejdede Charteret for Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) i april 2009, som reflekterede den interesse, som denne institution havde i »på internationalt niveau at koordinere nationale, finansielle institutioners og internationale, standardsættende institutioners (SSBs) arbejde, med det formål at udvikle og fremme gennemførelsen af en lovgivningsmæssig, tilsynsførende og anden politik i den finansielle sektor.²⁰

I første række

Adskillige dokumenter er blevet skrevet, der sammenlignede Dodd/Frank-lovens Lovformelige Afviklingsmyndighed og de almindelige regler for konkursbehandling under USA's lov. Det, der er værd at bemærke i disse sammenligninger, er, hvem det er, der prioriteres i afviklingen, og på hvilken baggrund, dette afgøres.

Cornell-universitetets Juridiske Informationsinstitut skriver, at Kapitel II »har til hensigt at sikre, at udbetalingen til fordringshaverne udgør mindst det samme, som de ville have fået under en konkursbehandling.« Selvom dette lyder upartisk, så er det problem, der fremkommer af denne erklæring, at likvidation under en afviklingsproces foretages skønsmæssigt af konkursbehandleren, FDIC, på baggrund af det, der efter dennes mening er af størst betydning for den finansielle stabilitet. Under Kapitel II, Sektion 9 E, står der, at FDIC »i videst muligt omfang skal udføre sit hverv på en sådan måde, at – …(iii) potentielt alvorlige, uheldige biindvirkninger på finanssystemet nedsættes.«

Det nuværende finanssystem, og i særdeleshed GSIFI'erne, har meget stor indflydelse, er voldsomt underfinansieret, og beror på en type aktiver i form af kontrakter vedr. værdipapirer, underordnede gældsforpligtelser, derivater og andre gældsinstrumenter, for at bevare skinnet af solvens. En usikkerhed omkring værdien af en af kategorierne af sådanne aktiver, der udløses af en fremtrædende iøjnefaldende begivenhed som f. eks. annonceringen af en bankafvikling, ville skabe en generel devaluering blandt alle indehavere af sådanne aktiver og således garantere »en uheldig indvirkning på finanssystemet«. At forhindre en sådan indvirkning udgør den »lovformelige likvidation.«

Som det fastslås i IMF-rapporten, From Bail-out to Bail-in (Fra bail-out til bail-in), kan likvidation uden lovmæssig kontrol skabe risici for den generelle finansielle stabilitet:

- i. Gennem direkte risici for modparten, når den konkursramte institution ikke kan honorere sine finansielle forpligtelser.
- ii. Gennem risiko for likvidation og effekten af brandudsalg på værdipapirmarkedene, når den kriseramte institution tvinges til at sælge sine aktiver for at skaffe likviditet, hvilket yderligere trykker priserne ned (og således øger kravet om en større »margin«, dvs. efterbetalingsforpligtelse).
- iii. Gennem smitterisici, når den panik, der er forårsaget af den ene institutions konkurs, spredes til andre finansinstitutioner.²¹

Igen, hvis man effektivt skal undgå disse tre risici, er man nødt til at beskytte institutionens aktiver, uanset deres legitimitet eller faktiske markedsværdi, gennem en bail-in-redning. Deres værdi må bevares, antagelig i det finansielle brosel, for at sikre, at lignende aktiver i andre institutioner ikke udsættes for den »smittevirkning«, som man så ved Lehman Brothers-krakket i 2008 og i tiden derefter.

Under Konkursreformloven fra 2005 gives tillige prioritetsstatus til parter, der har sikrede derivater, i tilfælde af konkurs.²² Dette har stor betydning for GSIFI'erne, eftersom det er en kendsgerning, at størstedelen af verdens derivativer er koncentreret i disse institutioner. Ifølge ofte citerede vurderinger var den nominelle værdi af verdens derivativer i 2010 1.200 tusind milliarder dollar, ca. 20 gange verdens BNP. På grund af derivatmarkedets ugenomsigtighed er det praktisk talt umuligt at fremskaffe nøjagtige tal. Banken for Internationale Betalingsudligninger sætter imidlertid den globale derivathandel uden for børserne (OTC-handel) – derivater, der på en eller anden måde er registreret – til 632 milliarder dollar i december 2012.²³

Hvis det er tilfældet, som det antydes af Institutet for Juridisk Information, at udbetalinger til fordringshavere

ville svare til det, som de ville få under almindelig konkursbehandling, så ville, på trods af den betalingsprioritering, der er angivet i Dodd/Frank-loven, modparter med sikrede derivater være de første til at få deres penge tilbage, fulgt af de fordringshavere, hvis fordringer, ifald de blev værdiløse, ville skabe et ukontrolleret, kædereaktionslignende sammenbrud.

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Vi har nu klart og tydeligt fremlagt sagen og anvendt fakta, som praktisk talt intet medlem af regeringen anså for at være så presserende og eller overbevisende nok til, at de tog det med i betragtning, da de lavede en national lov. Vores fremstilling er nu tilgængelig for amerikanske lovgivere og regeringsmedlemmer internationalt. Selve denne rapport distribueres til disse personer i dagene efter dens udgivelse og er også tilgængelig for den almindelige offentlighed.

Det, der har været et gennemgående, implicit punkt i denne dokumentation, må nu siges ganske udtrykkeligt. Konsekvenserne af at gennemtvinge Dodd/Frank-lovens forholdsregler, eller aftalerne under Charteret for Det finansielle Stabilitetsråd som ovenfor beskrevet, er ensbetydende med en krænkelse af De forenede, amerikanske Staters ånd og lov. De omtalte forholdsregler i loven og de internationale aftaler er udarbejdet på en måde, der sætter den »finansielle stabilitets«-s interesser over USA's befolknings og deres regerings interesser. Selve definitionen af finansiell stabilitet er blevet udlagt af dem, hvis nuværende og fremtidige magtpositioner er beroende på denne definition. Det, som denne lovgivning fastlægger, vil tillige resultere i ødelæggelse af massevis af USA's borgere gennem økonomiske afsavn, inddrivelse og konfiskering af pengemidler på en sådan måde, at det vil efterlade de tiltænkte ofre for denne lov i en desperat situation, der grænser til deres undergang. I de

ovenfor omtalte tekster findes der intet bevis for, at det modsatte skulle være tilfældet.

Grundlæggelsen af Amerikas Forenede Stater som en fri og suveræn nation skete på grundlag af naturretten. Grundlaget for nationens grundlov er spørgsmålet om ret. Nationens ret til at regere sig selv, og regere på en måde, der håndhæver hver borgers ret til sit eget liv, denne lovens mest fundamentale værdi.

Indsættelsen af en lovformelig likvidationsmyndighed (OLA) på niveau med et GSIFI's-holdingselskabs niveau i tilfælde af en krise, som det står skrevet og er hensigten i Dodd/Frank-loven, vil berøve USA's borgere disse rettigheder, som de er garanterede under national lov, i særdeleshed deres ret til livet. De vil blive berøvet retten til at henvende sig til deres regering, de vil blive berøvet materielt, og som et resultat heraf er det ubestrideligt, at mange vil blive berøvet deres liv – det være sig som følge af vold, fattigdom, sult, ekstrem nød eller selvmord. Men efter eksproprieringen af nationens materielle rigdom vil det førømtalte, finansielle syndikat imidlertid have finansiell stabilitet.

Noter:

1. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al., »From Bail-out to Bail-in: Mandatory Debt Restructuring of Systemic Financial Institutions,« (Fra bail-out til bail-in: Tvungen omstrukturering af de systemiske finansinstitutioners gæld)IMF intern diskussionsmemo: April 24, 2012.

2. ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-third-finished-726774 [link 1, for alle linkerne se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873]

3. Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [link 2]

4. [Opencongres.org/bill/111-h4173/text](http://opencongres.org/bill/111-h4173/text) [link 3]
5. Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.
6. »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.
7. Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.
8. Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.
9. Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselkskab. »Udtrykket 'finansielt broselkskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)
10. Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [link 4]
11. Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

12. Kapitel II, sektion 203, a.

13. Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen, som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

14. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

15. Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Institutets hjemmeside:

wwwschillerinstitut.dk/drupal/hyperinflation) [[link 5]

16. Roubini.com/briefings/175500.php [[link 6]

17. Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) Tale på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

18. Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

19. Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for opløsning afvikling på tværs af landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York

Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

20. Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

21. Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

22. Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [link 8] og larouchepub.com [link 9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

23. BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

24. Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links: Se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873

[2] ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-third-finished-726774[1]

[3] Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [2]

[4] Opencongres.org/bill/111-h4173/text [3]

[5] Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.

[6] »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.

[7] Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.

[8] Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.

[9] Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselkskab. »Udtrykket 'finansielt broselkskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)

[10] Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National

Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [4]

[11] Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

[12] Kapitel II, sektion 203, a.

[13] Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen, som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

[14] Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

[15] Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Instituttets hjemmeside, tekst) [5]

[16] Roubini.com/briefings/175500.php [6]

[17] Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

[18] Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

[19] Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for afvikling på tværs af landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

[20] Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

[21] Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

[22] Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [8] og larouchepub.com [9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

[23] BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

[24] Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links:

[1]

<http://www.ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-pages-its-less-one-third-finished-726774>

[2] <http://robertreich.org/post/7843866058>

[3] <http://www.opencongress.org/bill/111-h4173/text>

[4] <http://cei.org/doddfrank>

[5] <http://larouhepac.com/node/26013>

[6] <http://www.roubini.com/briefings/175500.php>

[7] <http://www.financialstabilityboard.org>

[8] <http://larouhepac.com/larouhepac.com>

[9] <http://larouhepac.com/larouhepub.com>

Schiller Instituttet havde den 12. april 2007 foretræde for Folketingets Trafikudvalg om et dansk magnetsvævetognet

En delegation fra Schiller Instituttet havde i dag foretræde for Folketingets Trafikudvalg for at præsentere et forslag til bygningen af en dansk magnettoglinje mellem København og Århus som starten på et dansk højhastighedstognet.

På billedet ses fra venstre mod højre: Feride Istogu Gillesberg, Jon Kjær Nielsen, Tom Gillesberg, Michelle Rasmussen og Christina Brun Jensen.

I Radio Schiller fra den 12. april 2007 (mp3-fil) beskriver Tom Gillesberg besøget i Trafikudvalget, læser sin tale op og beskriver spørgsmålene og svarene der fulgte.

Tale af Tom Gillesberg til Folketingets Trafikudvalg den 12. april 2007:

[Sammen med talen blev vist en power point præsentation, der kan hentes her]

Goddag, jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Først vil jeg gerne takke Trafikudvalget for at modtage vor delegation med så kort varsel (fn1).

I sommeren 2006 udsendte Schiller Instituttet en kampagneavis i 50.000 eksemplarer (fn2), hvor vi foreslog etableringen af en magnetsvævetoglinje mellem København og Århus over Kattegat, der kunne reducere rejsetiden mellem Danmarks to største byer til 25 minutter. Det burde være første del af et dansk hurtigtognet. For et par uger siden fik forslaget så en del pressedækning (fn3).

Et sådant dansk magnetsvævetognet bør være med i Infrastrukturkommissionens og Folketingets planer for den fremtidige danske infrastruktur, og vi er derfor her i dag for at opfordre Trafikudvalget til at bestille et officielt studie om sagen.

Et dansk magnetognet vil senere hen blive koblet på et internationalt net, der med tiden vil dække Europa fra nord

til syd og række hele vejen over til Asiens østkyst, som foreslået af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche under navnet Den eurasiske Landbro. Magnetsvævetog er allerede nu i daglig drift mellem Shanghai og Shanghai lufthavn, med en top hastighed på 431 km/t (fn4).

Magnetsvævetoglinjen Århus-København over Kattegat bør etableres nu fordi:

1) Reduceres rejsetiden mellem Danmarks to største byer til 25-40 minutter, vil de blive et sammenhængende økonomisk væv, og gennem øgningen af befolkningstætheden kan vi høste store økonomiske fordele. Som Øresundsbroen allerede har vist gennem en integrering af Malmø og Skåne i hovedstadsområdets økonomiske liv. Effekten af at forbinde København og Århus vil blive langt større på det både det økonomiske område som på arbejds-, forsknings-, uddannelses-, sundheds- og kulturområdet. Trafikspringet efter Storebæltsbroen vil blive overgået mange gange med denne nye forbindelse. Forbindelsen bør efterfølgende forlænges til Aalborg og udvikle sig til et nationalt hurtigtognet.

2) Med et teknologispring til magnetsvævetog er toget hurtigere, lettere og billigere at benytte end bilen, og togtrafikken dermed for alvor konkurrencedygtig. Et maglevnet vil også – på grund af den høje hastighed – have en næsten ubegrænset kapacitet, der rækker langt ind i fremtiden. Magnetsvævetog har også et lavt energiforbrug til gavn for samfundsøkonomien.

3) Et europæisk maglevnet er hurtigere og mere samfundsøkonomisk end fly, og vil bringe os nærmere de andre europæiske byer. Maglevtoget er også velegnet til hurtig godstransport.

Skal den danske økonomiske aktivitet og dens fleksibilitet opgraderes gennem denne nye teknologi, bliver det ikke gennem brugerbetaling, men gennem at statens investeringsbudget

udvides til at finansiere bygningen af nettet, som staten tidligere betalte for opbygningen af den eksisterende danske infrastruktur. Dette vigtige aspekt af infrastrukturopbygning har den amerikanske økonom Lyndon LaRouche beskrevet som nødvendigheden af et statsligt investeringsbudget i et skrift til Den amerikanske Kongres med titlen: "Hvad kongressen må lære: Investeringsbudgettets glemte kunst" (fn5).

Statslige investeringer i denne type af grundlæggende økonomiske infrastruktur vil vende mangfoldigt tilbage i løbet af de næste 50 år, pga. den øgede økonomiske aktivitet, mobilitet og produktivitet der skabes i økonomien. Ved en simpel brugerbetaling bliver billetprisen for høj og de gavnlige samfundsøkonomiske effekter udebliver.

På kort sigt virker det som vanvid, at bruge så mange statslige penge på projektet, men på lang sigt (30-50 år) er det vanvid ikke at gøre det. Og jo før vi bygger det, jo før får vi de positive effekter.

Samtidigt er investeringer i grundlæggende økonomisk infrastruktur det bedste modsvar til den nuværende truende økonomiske afmatning og internationale økonomiske krise forårsaget af bristende bolig- og spekulationsbobler – både danske og internationale.

Selv om dette er en del af den fremtidige europæiske infrastruktur (og gør brug af en tysk designet teknologi), kan vi ligesom med Femern Bælt-forbindelsen ikke vente på et tysk initiativ. Den fremtidsoptimisme, der er resultatet af vore positive erfaringer med store infrastrukturprojekter her i Danmark, gør, at vi kan gå foran, og så senere få tyskerne med. Både når det gælder bygningen af Femern Bælt-forbindelsen og et magnettognet (fn6).

I Asien venter man ikke på Europa. Kina har allerede bygget en maglevlinje og Rusland, Kina og Indien har påbegyndt et tæt økonomisk, teknologisk og videnskabeligt samarbejde. De er

allerede i gang med at designe nye typer kernekraftværker og lignende avancerede projekter. Rusland og Kina samarbejder nu om at sende rumsonder til Mars og diskuterer sågar en bemandedt rejse til Månen.

Hvis Danmark og Europa skal spille en ledende rolle i fremtiden, må vi lave de teknologispring nu, der gennem videnskabeligt og teknologisk fremskridt skaber øget velstand i fremtiden.

Tak for ordet.

Fodnoter:

1. Bilag: Schiller Instituttets henvendelse til Folketingets Trafikudvalg og Infrastrukturkommissionen 21. marts 2007
2. Bilag: "Danmark og Den eurasiske Landbro" af Poul E. Rasmussen, Schiller Instituttets Kampagneavis nr. 1, juli 2006
3. Bilag: Jyllands-Postens netavis og JP Århus, Berlingske Tidende, Ingeniørens netavis ing.dk, TV2/Nords hjemmeside m.m.
4. Bilag "Shanghai Maglev Transrapid Technology", Siemens AG 2001, samt de to videoklip www.transrapid.de/de/medien/mpegs/ShAirportLine_EN.htm og www.transrapid.de/de/medien/mpegs/hochtech_16x9_en.htm
5. Bilag: "What Congress needs to learn: The lost art of Capital Budget" af Lyndon LaRouche
6. Bilag: "Danmarks fremtidige rolle i verden: Fra Korsfarer til Brobygger" af Tom Gillesberg, Schiller Instituttets Kampagneavis nr. 2, december 2006

Efter talen var der en række spørgsmål fra udvalget, der er beskrevet og besvaret i Radio Schiller fra den 12. april 2007(mp3-fil).

Spørgsmålene var bl.a.:

Kan tog køre både på normale togskinner og dem fra magnetsvævetog?

Foreslår Schiller Instituttet lignende net i andre lande og et internationalt maglevnet?

Hvad siger du til dem som siger at Danmark er for lille til et sådant net?

Hvorfor begynde med København-Århus forbindelsen i stedet for en forbindelse til Berlin over Femern Bælt?

Hvorfor foreslår Schiller Instituttet magnetsvævetog? Er TGV-tog ikke hurtigere?

Trafikudvalgets dagsorden for den 12. april 2007:

http://www.folketinget.dk/?/samling/20061/udvda/tru_moede19.htm

Trafikudvalgets medlemmer modtog også en række billag der kan ses på:

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/322/index.htm>

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/360/index.htm>

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/361/index.htm>

Følg den fortsatte udvikling på vore maglev-hjemmeside: Danmark behøver magnettog.

KAMPAGNEAVIS: GLASS-STEAGALL, IKKE EU- FASCISME!

Vi skal have ændret den økonomiske politik, inden vi får en global gentagelse af den fascisme, Europa gennemlevede i 30'erne. Vi må stoppe EU-dikterede nedskæringer, bankunion, bankhjælpepakker i form af bail-out og bail-in og i stedet iværksætte en Glass/Steagall-bankopdeling og et opbygningsprogram for realøkonomien.

Vi skal have en moderne version af den anti-fascistiske politik, som præsident Roosevelt gennemførte i USA, og som formåede at bringe USA ud af depressionen – uden at den amerikanske befolkning måtte ofre deres frihed eller liv.

Schiller Instituttet fremlægger denne moderne version af Roosevelts program i denne kampagneavis som det program, som Schiller Instituttets Venner går til valg på i København og Århus.

Download (PDF, Unknown)

Transatlantiske banker låner ikke ud; konfiskering af indeståender

foreslås igen

For fjerde gang på under tre måneder er Trojkaens finanskræfter kommet med et forslag om, at lunser af europæernes opsparingskonti konfiskeres for at klare bankfallitter. Den gang er det de insolvente banker i eurozonen, der hælder mod sammenbrud, og som mangler evnen til at låne ud, en af de underliggende årsager til de synkende, transatlantiske økonomier.

Læs Schiller Instituttets Specialrapport: »Dodd-Frank dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-regime«, <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/873>

Universalbankernes udsultning af EU-økonomierne for kredit er ved at blive drastisk. Ikke alene er udlån til virksomheder og husstande – hvilket er bankernes funktion under et Glass-Steagall-system, hvis vi genindfører det – nu nede på det niveau, det var under bankernes sammenbrud i 2009, men de falder i øjeblikket yderligere med stor hast. Den europæiske Centralbank publicerede nogle tal den 12. februar, der viser, at de totale bankudlån til virksomheder i EU er faldet i absolutte tal med 3,9 % i 2013 i forhold til 2012. Ved slutningen af 2013 faldt lån til virksomheder med 23 milliarder dollars i november, og med yderligere 20 milliarder i december. Udlån til husstande faldt med 4,1 milliard dollars i november og med yderligere 5,2 milliarder dollars i december. Hvis man sætter diverse bankudlån til ikke-finansielle selskaber i 2011 som lig 100 i et indeks, så er nogle store landes udlånsniveauer følgende: Tyskland 100; Frankrig 98, Italien 89 og Spanien 72.

Et planlægningsdokument fra Den europæiske Kommission (EC), som sagde, at dette var endnu et argument for at udføre »bail-in« (konfiskering) af de samme husstandes og virksomheders opsparingskonti / pensioner, blev »lækket« til Reuters, som publicerede det den 12. februar. Dokumentet foreslår, at

eftersom bankerne i EU, som var »begrænset af nye standarder for kapital og af reguleringer«[!], ikke lånte ud, ville det måske være en idé for EC at begynde at tænke på at »mobilisere« private opsparingskonti, pensionsfonde osv. til en fond, der dækker hele EU, til at låne ud til små virksomheder.

Et eksempel på en sådan »mobilisering«, under dette navn, blev for nylig givet i Polen, som angiveligt skulle nyde frugterne af denne mystiske EU-rigdom, som østeuropæere formodes at ville dø for. Den polske regering nationaliserede en gruppe private pensionsfonde i oktober sidste år og tvang dem til at investere i statsgælden.

Når først folks opsparinger og pensioner således er blevet »mobiliseret« til fonde, der kontrolleres af Trojka-bureaukraterne, er chancerne for, at de vil blive udlånt til små virksomheder for at hjælpe dem til at udvide virkelig meget små. Ligesom med de andre »prøveballoner« mht. at inddrage opsparinger over hele Europa, som er kommet fra Den internationale Valutafond og EC hurtigere og hurtigere, er målet for udlånene de store, insolvente banker, eller gælden i de stater, som er blevet gjort insolvente ved at redde disse banker (bailout).

Ophævelsen af Glass-Steagall slog Helvedes porte op

I en udførlig artikel i Rolling Stone[1] fra 12. februar fremlægger Matt Taibbi Gramm-Leach-Bliley-loven (GLB), som ophævede Glass-Steagall i 1999, som ikke blot en national katastrofe af denne grund, men også som en lovgivning, der

indeholdt adskillige skjulte »tidsindstillede bomber«, som sidenhen er eksploderet og har ødelagt tilgængeligheden af basale råvarer såsom aluminium, elektricitet, olie stadig i jorden, tankskibe, som transporterer den over havet, raffinaderier, som forvandler den til brændstof, olieledninger som leverer den; og zink, kobber, tin, nikkel, naturgas og ædle metaller. Han kalder GLB »en af de mest transformerende love i vor økonomis historie – en lov, der skulle komme til at muliggøre en større koncentration af finansiel og industriel magt, end vi har set i mere end et århundrede.«

Den »eksplosive« del af GLB var, at den legaliserede nye former for monopoler. GLB indeholdt også en forholdsregel, som tillod kommercielle banker at gå ind i enhver aktivitet, som »supplerer en finansiel aktivitet og ikke udgør en væsentlig risiko for bankinstitutioners sikkerhed eller sundhed eller finanssystemet generelt«, siger Taibbi og citerer prof. jur. Saule Omarova fra University of North Carolina, som siger, at set fra bankernes synspunkt, »anses stort set alt for at supplere en finansiel aktivitet.«

Senator Sherrod Brown (D-OH), som stemte for loven, sagde »Der var ingen, der vidste, hvor dybt ind i realøkonomien, GLB ville nå.«

Banker, der ejer interesser i forretningskæder, er blevet taget i at rigge priserne i disse industrier; dvs. JPMorgan Chase og Barclays har fået en bøde på 400 mio. dollars for angiveligt at have manipuleret med elektricitetsforsyningen i Californien og andetsteds.

En anden tidsindstillet bombe, som GLB indførte, var en »bedstefar-klausul«, der sagde, at ethvert selskab, som blev til en bankholdingselskab efter vedtagelsen af GLB i 1999, kunne beskæftige sig med, eller kontrollere aktier i et selskab, der beskæftigede sig med, handel med råvarer. Der er ingen, der er klar over, hvad denne »bedstefar-klausul«

betyder; dvs. i 2012 skrev Federal Reserve Bank i New York – den mest magtfulde gren af Fed, og den primære regulator af disse anliggender – »Det juridiske omfang af undtagelsen anses i vidt omfang for at være tvetydig.«

Taibbi bemærker, at Marc Rich, hvis benådning Bill Clinton blev voldsomt kritiseret for, da hans præsidentskab var under belejring, var en råvarehandler, der beskæftigede sig med sådanne handler, som var blevet mulige som følge af ophævelsen af Glass-Steagall. Og hvem anbefalede hans benådning? »Eric Holder anbefalede, at Rich blev benådet«, siger Taibbi.

Vend tilbage til Glass-Steagall, siger Alex Henderson i Salon

Alex Henderson fra Alternet[2] gennemgår de katastrofale bailouts (bankredninger) af de seks største »banker« i USA, som var et resultat af ophævelsen af Glass-Steagall. Nu fortæller man os, at fordi de blev reddet gennem bailout, er de vokset og er nu »For-store-til-at-lade-gå-ned!« Disse seks parasitiske banker udgør nu tilsammen 56 % af det amerikanske BNP.

Bank of America ejer 17 % af alle realkreditlån i USA og 12 % af alle amerikanske bankindsud, og for 50 billioner dollars i derivater; hvis den går ned, vil de amerikanske skatteydere »hænge på potentielle tab for 55 billioner dollars«, iflg. Matt Taibbi.

Goldman Sachs-aktiver gik fra 46 milliarder dollars i 2007 til 113 milliarder dollars i dag, efter bailout.

LPMorgan Chase modtog 25 milliarder dollars fra regeringens TARP-program i 2008, har nu aktiver for 2,4 milliarder dollars og praler med, at dets værdi svarer til 12 % af værdien af Englands økonomi.

Wells Fargo havde aktiver for 699 milliarder dollars før 2008, og har i dag for 1,4 billioner dollars.

Citigroup modtog en bailout på 45 milliarder dollars i 2008; i dag har de aktiver for 1,3 billioner dollars. De har risici i form af derivater til en værdi af 58 billioner dollars. Alt imens 1.400 banker er forsvundet siden 2008, har Citibank og andre TBTF-banker vokset sig større.

Morgan Stanley blev skabt pga. Glass-Steagall, som Morgans investeringsbank. I 2013 beløb dets totale aktiver sig til 832 milliarder dollars. Morgan Stanley har derivat-risici for 1,7 billioner dollars.

Alt imens Henderson nævner præsidenten for Dallas Federal Reserve Richard Fisher, der mener, at kommercielle banker og investeringsbanker bør adskilles, så undlader han at nævne, at der nu er fire lovforslag i Kongressen for genindførelsen af Glass-Steagall. Et blik på kræftsvulsten i de seks største banker viser, at den nu må vedtages igen.

Foto: 'Tænkeren'. Detalje af skulptur af Auguste Rodin, 'La Porte de L'Enfer' – Helvedes Port. Musée Rodin.

[1]

<http://m.rollingstone.com/politics/news/the-vampire-squid-strikes-again-the-mega-banks-most-devious-scam-yet-20140212>

[2]

http://www.salon.com/2014/02/13/6_financial_monsters_that_have_only_gotten_bigger_since_destroying_the_economy_partner/

Lad ikke krisen i Ukraine føre til atomkrig!

Politisk orientering den 13. februar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg

Indonesien siger »Nej til det fri marked – for at beskytte sit folk«

11. feb. 2014 – Indonesiens parlament har vedtaget en lov om nationens første handelslov, som gør det muligt for regeringen at begrænse eksport og import, beskytte lokale industrier og sikre opfyldelsen af lokal efterspørgsel, iflg. Bloomberg. Loven blev vedtaget i en plenarforsamling i dag, iflg. Pramono Anung, parlamentets formandssuppleant.

»Denne lov understreger Indonesiens holdning om ikke at adoptere et frit marked«, sagde vicehandelsminister Bayu Krisnamurthi efter loven var vedtaget. »Regeringen har fået retten til at gribe ind for at beskytte sit folk.«

Tidligere på året trådte en række love i kraft, som kræver, at mineselskaber begynder at forarbejde deres malm i Indonesien for således at udvide produktionsgrundlaget og skabe lokale industrijobs, på trods af vrede hyl og trods fra de internationale minekarteller og de bankierer, der har

kontrollen.

Kun Kina, Indien og USA har en befolkning, der er større end Indonesiens, og der er intet andet land, der har en større muslimsk befolkning.

Skammens dag i Danmark / Lad ikke krise i Ukraine føre til Atomkrig!

Hvordan kunne de danske folketingsmedlemmer, imod både folkestemningen og deres egen overbevisning, vedtage et salg af aktier i Dong Energy til Goldman Sachs? Aftalen vil være en møllesten om halsen på finansministeren og de politiske partier, der er mere loyale imod finansverdenen og udefra kommende diktater fra EU end Danmarks og den danske befolknings ve og vel. Kollaps i de fremvoksende markeder tyder på snarligt finanskrak. Oprøret i Ukraine er et udefra finansieret nazistisk og fascistisk kupforsøg rettet imod Rusland, der i forlængelse af vestlig konfrontationspolitik kan føre til atomkrig. Lad os samarbejde med Rusland, Kina og resten af Asien om menneskehedens fælles mål.

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (500:Internal Server Error)

Danmark og verden efter salget af DONG til Goldman Sachs

**Politisk orientering den 30. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg**

Politisk orientering den 16. januar 2014

**Politisk orientering den 16. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg**

Stop salget af DONG til Goldman Sachs

Sagen om den danske stats salg af Dongaktier på særdeles fordelagtige vilkår til den amerikanske investeringsbank Goldman Sachs drejer sig ikke længere blot om, hvorvidt den

danske regering vil berige Wall Streets glubske rovdyr på den danske befolknings bekostning. Der er nu væltet så mange skeletter ud af skabene, der afslører, hvor ufordelagtig aftalen er for Danmark, at sagen er blevet en kritisk lakmestest: Er den danske regering og det danske folketing i stand til at sige nej til det diktat, man har fået fra Wall Street og finansverdenen? Er der stadig en rest af dansk suverænitet tilbage? Er de danske politikere i stand til at kæmpe for den danske befolknings og den danske stats interesser?

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (500:Internal Server Error)

Tom Gillesbergs nytårstale 2014

**Politisk orientering den 2. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg**

Grøn fascisme: Opkøb af landbrugsjord i Østtyskland

og Østeuropa er i gang, ansporet af EU's finansielle støtte til biobrændstof

LaRouchePAC, 29. december 2013 – Grupper, der investerer varme penge, opkøber i tiltagende grad agerjord i Østtyskland, hvilket er et mønster, man også møder i andre dele af Østeuropa. Denne udvikling ansføres af den betydelige fordel, der kan opnås gennem EU's generøse medfinansiering af udvidelse af landbrugsjord til brug for biobrændstof.

Selv om mange af disse grupper ikke er en traditionel del af landbruget, foretrækkes de som nye investorer pga. deres finansielle kapacitet, der med lethed overgår de lokale familielandmænds og selv landbrugskooperativers; og jordopkøbene driver jordpriserne i vejret.

På fem år er jordpriserne i nogle områder tredoblet til 25.000 euro pr. hektar. For de landmænd og kooperativer, som dyrker en væsentlig del af deres jordarealer på lejebasis, indebærer den stigende leje deres ruin – og gør endnu mere jord attraktiv for investeringsgrupper.

Situationen er nu blevet tilstrækkelig dramatisk til faktisk at blive taget under behandling i Tysklands nye Store Koalitionsregering: Spørgsmålet er, om bekymringen kun findes på papiret, eller om man rent faktisk vil foretage sig noget?

Denne nye bølge af opkøb af jord kommer oven i en anden, der fandt sted allerede for 20 år siden: Efter Tysklands genforening tog EU-kommissionen omkring 20 % af jorden, inklusive meget landbrugsjord, ud af drift i det østlige Tyskland som følge af EU's idiotiske naturbevaringsprogram Flora Fauna Habitat (FFH). Det slog også enhver plan ihjel på den tyske side af området omkring floden Oder om at udvikle floden til en vandtransportvej med stor kapacitet, som ville

forbinde Centraleuropa til Det baltiske Hav – et projekt, der går helt tilbage til længe før Første Verdenskrig, men aldrig er blevet realiseret siden da. Planerne, der stadig eksisterer på den polske side (Odra 2000, Odra 2004), mangler således en partner på den tyske side i dag.

Foto: Høst i Kielce, Polen